

२ अल्ये च किम् + चन - अच् । २ हस्तिर्कृष्णं पलाशे पुं
शब्दरत्ना० “असाकल्ये स चिञ्चन” इत्यम-
रोक्तेः चलेति भिन्नं पदम् अतएव मयू० अकिञ्चनशब्दो-
निपातितः ।

किञ्चित् अव्य० किम् + चित् किञ्च चिञ्च समा० वा । १ असाकल्ये,
२ अल्ये च राजनि० । अल्य पदद्वयत्वमते १ अकिञ्चित्कर
इत्यादौ सङ्ग उपेति समास इति बोध्यम् । इदन्तया नि-
हेन्द्रमशक्यत्वमेव किञ्चित्त्वम् । “कम्पेन किञ्चित् प्रति-
गृह्यत सूत्रेः” रघुः “किञ्चित् प्रकाशस्तिमितोपतारैः” ।
“आवर्जिता किञ्चिदिव स्तनाभ्याम्” कुमा० ।

किञ्च लुक पु० किञ्चित् चुलुस्मत् सौतः चुलुस्म-ङु संज्ञायां
कन् । (के० चो) महीडताल्ये कीटभेदे अन्० पृथो०
किञ्चिल्लिकोऽप्यल्य अमरटी० । [किन्दानशब्दे दृश्यम् ।
किञ्च प्य न० किञ्चिज्जयं यत् । भा० प्रसिद्धे तीर्थभेदे
किञ्चल न० किञ्चित् जलमत्र । पद्मादेः केशरे शब्दर० पृथो०
ललोपे” किञ्चलमयल राजनि० ।

किञ्चल्लुक् पु० किञ्चित् जजति जल-अपवारणे क तस्य नेत्यम् ।
पुष्पादेः १ केशरे, २ पुष्परेणौ, ३ नागकेशरे च मेदि० पद्ममध्य-
स्थे केशाकारे पदार्थे । “केचित् किञ्चल्लुक् सङ्कायाः केचित्
पीताः पयोधराः” भा० व० १८८ अ० । “पद्मोदरच्युतरजः
किञ्चल्लुकावृणतां गतैः” भा० व० १५८ अ० “किञ्चल्लिङ्गी
ददौ चाखिमालामन्थानपङ्कजाम्” देवीमा अमरे पुंस्तुं
जटाधरे क्रीडतेत्युभयलिङ्गता तदुपुण्यादिकं भावप्र०
उक्तं “किञ्चल्लुकः शीतलोच्छ्रुः कषायो पाह-
कोऽपि सः । कफपित्तदृग्नाहरत्तार्थी, विषशोथजित्”
तत्र पुष्पकेशरे “हिरण्यरुजोवाजयेयुः यज्जकिञ्चल्लुकाः
यतपुष्करा होतुः” अ० श्रौ० ६, ४, ५ “यज्जैः कृतकिञ्चल्लुकाः
कृतकेशरा” होतुः स्रजः कार्याः नारा०

किटि गतौ सक० भये व्यक्त० भा० पर० सेट् । केटति अकेटीत्
किंकेट प्रनिकटति ।

किटिकिटाय किटिकिटे अव्यक्तशब्दकरणे डाच्-क्यच्-नामधातुः
किटिकिटायते अकिटिकिटायीत् “दन्तात् किटिकिटायते
उद्धताद्योजिह्वां खादति” सुश्रुतः

किटि पु० किटि-गतौ इन् किञ्च । शूकरे अमरः स्त्रिया
भिदन्तत्वात् वा ङीप्

किटिभ पु० किटिरिव भाति लणत्वात् भा-क । १ केशकीटे
(उज्जुण) हेम० । २ सर्पदंशनोपद्रवभेदे न० सुश्रु० । “दद्रवः
कर्षिकाद्यैव विस्पर्षाः किटिभानि च । तैर्मयनीह द-

टानां यथासङ्गायुपद्रवाः” । “पिठकोपचययोपाः विस्पर्षाः
किटिभानि च । पर्वभेदोरुजस्तीश्रोत्रोन्मूर्च्छा च दा-
याः । दौर्बल्यमरुचिश्चासोवन्धुर्लोमहर्षणम् । “टट-
रूपं नासोक्तमेतच्च व्यासतः शृणु” सुश्रु० । तद्वच्च
तत्रोक्तं यथै० । “यत् स्त्रायि वृत्तं घनमुपकण्डु तत्
स्त्रिधकण्ठं किटिभं वदन्ति”

किटि न० किटि-क्त नि० इड् । तवः । १ धातूनां मते, २ तैलादा-
धोभागस्थे मते च “पृथक् किटिः पृथङ्मलम्” योगार्ख्यः ।
“आहारस्य रसः सारं सारकृतेनो मलद्रवः । सिराभि
स्तत्तलं नीतं वस्तिं भूत्वमाप्रुयत् । शेषं किञ्चित्
च यत्त्वस्य तत्पुरीषं निगद्यते” भावप्र० ।

किटिवर्जित न० इत० । शुक्रे चरमधातौ यथा च तस्य
पाके किञ्चित् भज्यून्यत्वं तथोक्तं भावप्र० तच्च
अष्टककरशब्दे ५६० पृ० उक्तम् ।

किटाल पु० किटिमालाति आ+ला-क । १ तत्पुष्पली से किटि-
रूपेण अलति पर्याप्नोति अल-अच् । २ लौहमले मेदि०

किण पु० कण गतौ अच् पृथो० अत इत्त्वम् । (घेटा)^१ ।
(कड़ा) १ शुष्कव्रणो, २ मांसपन्थो, ३ वर्षणजे चिह्ने च ।
“ज्याघातेखाकिणलाञ्छनेन” रघुः “कराभ्यां किणजा-
ताभ्यां शनकैः संवाहृतः” भा० व० १४४ अ० । [शब्दर०

किणि स्त्री किणाय तन्निवृत्तये प्रभवति बा० इन् । अपामार्गे
किणिही स्त्री किण-अस्त्यर्थे हान किणिन्ने व्रणान् हनि-
हृन्-ङ गो० ङीप् । अपामार्गे अमरः । “रुद्धी-कि-
णिही-दन्ती-सरला-देवदारभिः” सुश्रु०

किण्व न० उल्हादि० नि० । १ सुरावीजे २ पापे च मेदि०
सुरावीजद्रव्यभेदश्च नानाविधः सौत्वामणीशब्दे वक्ष्यते,
भावप्र० “सुरावीजस्य किण्वकम्” इति परिभाषा “सुरावीजं
यवगोधूमतण्डुलादि” इति व्याख्यातं सुश्रुते तु कल्मष
तण्डुलादितो भिन्नत्वेन निर्देशः कृतः यथा
“वैरेचनिकमूलानां क्वाथे साधान् सुभाषितान् । सुधौतान-
स्तत्कषायेण शालीनाद्यापि तण्डुलान् । अवचुर्द्युक्तः
पिण्डान् कृत्वा शुष्कान् सुचूर्णितान् । शालितण्डुल
चूर्णञ्च तत्कषायोद्ग्रासधितम् । तस्य पिष्टस्य भागांस्त्रीन्
किण्वभागवित्तिञ्चितान् । मण्डोदकार्थे काषण्ड दद्यात्तद्व्य-
र्थमेकतः । निदध्यात्कलसे तान् सुरां जातरसां पिवेत्”
“किण्वादिभ्योमदशक्तिवत्” सं० सू० । अयं शब्द पु० न०
इति भरतः । तस्मै हितम् अप्पा० यत् क या किण्व
किण्वीय तत्तत्तदने इत्ये ति०